

Słowo Prymasa Polski kard. Józefa Glempa na inaugurację „Pedagogiki Katolickiej”

† Józef kardynał Glemp – Prymas Polski

Urodził się 18 grudnia 1929 w Inowrocławiu. Kardynał prezbiter, arcybiskup senior warszawski. W latach 1981-1992 metropolita warszawsko-gnieźnieński, zaś w latach 1992-2007 warszawski. Od 1981 prymas Polski (do 2009), a od 1992 kustosz relikwii św. Wojciecha w Gnieźnie. Od 7 stycznia do 1 kwietnia 2007 administrator apostolski archidiecezji warszawskiej, a od 1 kwietnia 2007 senior. Doktor obojga praw.

Wiadomość, że Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II w Lublinie otworzył w Stalowej Woli własny Wydział, napełniła mnie duszpasterską radością. Każde powołanie nowego ośrodka naukowego świadczy o dynamice intelektualnej Kościoła, zaś powołanie Wydziału, gdzie jest realizowana myśl w ramach „Pedagogiki Katolickiej” dowodzi wychodzenia naprzeciw zapotrzebowaniom wychowawczym społeczeństwa. Pedagogika katolicka wchodzi w zakres ewangelizacji, do której pielęgnowania papież Jana Paweł II zobowiązał cały Kościół i zachęcił, aby była to *nowa ewangelizacja*. Także i system nauczania życia chrześcijańskiego, powinien przejąć się głęboko tą propozycją nowości, jaką Ojciec święty zastosował do pojęcia ewangelizacji. Powołanie nowego Wydziału przy Katolickim Uniwersytecie Lubelskim daje dobrą okazję, aby spojrzeć nań w kontekście tej odnowy, która ciągle powinna dokonywać się w Kościele, a którą lepiej znamy od czasów papieża Jana XXIII jako *aggiornamento*.

O jaki wymiar „unowocześnienia” może nam chodzić? Wystarczy zastosować się do poleceń Soboru Watykańskiego

II, do Kodeksu Prawa Kanonicznego, do Katechizmu Kościoła Katolickiego, czy wreszcie do Kompendium Nauki Społecznej Kościoła, aby w sposób prawidłowy z programem nowego Wydziału włączyć się w zbawcze nauczanie Kościoła. Oczywiście, odniesienie do wymienionych źródeł nauczania katolickiego, w tym także do pedagogiki, jest nieodzowne. To się zakłada. Potrzeba „odnawiania” w nauczaniu kościelnym nie odnosi się jednak do źródeł, ale do uwzględnienia czynników psychologicznego i społecznego, które oddziałują na odbiorców nauki o życiu katolickim. Tymi czynnikami są reklamy życia oddalonego od zasad chrześcijańskich, podawane w przeróżnych formach: w Internecie, na plakatach, w stylu bycia i życia epatowanego przez różnej wartości seriale telewizyjne. Trudno nawet wyliczyć nowe formy zachowań, zwłaszcza wśród młodzieży, które wymagają refleksji pedagogicznej. Na przykład fenomen agresji z okazji meczów piłki nożnej: wśród tak zwanych kibiców są także uczniowie uczęszczający na katechezę, nie umiemy ich rozeznaczyć ani na nich wpłynąć, brak nam sposobu dotarcia do nich. Problem muszą rozstrzygnąć zastrzone przepisy

i siła policji. Zjawisko chuligaństwa piłkarskiego, podobnie jak i dyskotek czy innych „rozrywek”, jest bardzo złożony i tylko po części może dotyczyć katechizacji. Niemniej, obszar nowej ewangelizacji obejmuje także sytuacje wyżej wspomniane, tak mało doświadczone przez duszpasterstwo od strony systematycznych wskazań i praktyki.

Pedagogika katolicka nie może ograniczać się jedynie do zabezpieczania przed złem. Zadaniem wychowawców chrześcijańskich jest wykorzystanie energii psychofizycznej człowieka do tworzenia dobra. Trzeba ukazać atrakcyjność dobra, które motywuje do tworzenia czegoś pożytecznego.

Nowy Wydział w Stalowej Woli, gdzie rozwija się „Pedagogika katolicka” daje wielką szansę. O tym mieście można mówić jako mieście-symbolu. Bardzo szybki i dynamiczny rozwój materialny, oparty na produkcji stali, doprowadził do przekształcenia osiedla w duże i ambitne miasto, które pracując nad

przekuwaniem twardej stali, nie zatraciło ducha. Przeciwnie, im większe były naciski materii i materializmu, tym odporniejszy stawał się duch. Wiara w Jezusa Chrystusa prowadziła świat pracy do poznawania rzeczywistości. Nauczanie ogólne wspomagał Kościół nie tylko przez zwyczajną katechizację, ale i przez studia społeczne, inicjowane przez KUL. Także dziedziny wiedzy świeckiej nie pozostawały w tyle i powstawały studia ułatwiające zdobywanie tytułów inżynierskich i specjalistycznych dyplomów.

Powstały Wydział w Stalowej Woli a w nim tworzona „Pedagogika Katolicka” jest kolejnym impulsem do pełniejszego kształcenia osób w duchu Ewangelii. Niech Chrystus staje w progach tej uczelni. Powiedział On raz do uczniów: „Wy Mnie nazywacie Nauczycielem i Panem i dobrze mówicie, bo nim jestem” (J 13, 13). Niech Boski Nauczyciel - przez wstawienictwo Matki Najświętszej - daje Wspólnocie tworzącej ten Wydział światło umysłu i wytrwałość woli.

Warszawa, dnia 19 września 2007 r.

**Nauczyłeś lud swój tym postępowaniem,
że sprawiedliwy powinien miłować ludzi.
I wlałeś synom swym wielką nadzieję,
że po występkach dajesz nawrócenie**

Mdr 11,29